

Efter denne Lovs § 6 tabes dansk Indfødsret af den Kvinde, som gifter sig med en Mand, som ikke har dansk Indfødsret. Denne kategoriske Regel modificerer Lovforslaget stærkt, idet et saadant Ægteskab efter Forslaget kun medfører Fortabelse af Kvindens danske Statsborgerret, saafremt hun

- a) gifter sig med en Mand, der har fremmed Statsborgerret, altsaa ikke er hjemløs,
- b) ved Ægteskabet bliver Statsborger i Mandens Hjemland, hvilket dog normalt vil være Tilfældet, og
- c) flytter ud af Riget.

Navnlig den sidste Begrænsning vil have en betydelig praktisk Rækkevidde.

For den Hustru, hvis Mand under Ægteskabet bliver fremmed Statsborger ved Naturalisation eller f. Eks. ved Opnaaelse af Embede, bliver Retsstillingen derimod i Hovedsagen uforandret, idet en saadan Hustru nemlig allerede efter Lov 1898 bevarer sin danske Statsborgerret, saalænge hun bliver boende her i Riget.

Ogsaa for Børns Vedkommende medfører Lovforslaget Ændring i den gældende Ret. Dette gælder vel ikke særligt om Ægtebørn, hvis Fader, eller udenfor Ægteskab fødte Børn, hvis Moder bliver fremmed Statsborger. Thi saadanne Børn bevarer efter Lov 1898 § 5 deres danske Statsborgerret under i Hovedsagen samme Betingelser som i Henhold til Lovforslaget, nemlig saalænge de bliver boende her i Riget. Forskellen mellem den gældende Lov og Lovforslaget kommer derimod særligt frem med Hensyn til udenfor Ægteskab fødte Børn, der legitimeres ved efterfølgende Ægteskab mellem en dansk Moder og en Fader, der ikke har dansk Indfødsret. Nu mister saadanne Børn, saafremt de er under 18 Aar ved Ægteskabets Indgaaelse, ubetinget deres danske Indfødsret. Efter Forslaget bliver det paa den ene Side uden Betydning, om Barnet er under eller over 18 Aar, men paa den anden Side knyttes Fortabelsen af dansk Indfødsret til Betingelser, der ganske svarer til de ovenfor under a) — c) anførte (at Faderen er fremmed Statsborger, altsaa ikke hjemløs; at Ægteskabet medfører, at Barnet bliver Statsborger i Faderens Hjemland; og at Barnet flytter ud af Riget).

For Mand og Kvinde, der selvstændigt erhverver fremmed Statsborgerret, vil den foreslaaede Regel om, at den danske Indfødsret kun tabes, naar vedkommende flytter ud af Riget, ikke faa større prak-

tisk Betydning, idet saadan Erhvervelse af fremmed Statsborgerret (ved Naturalisation, Opnaaelse af Embede o. l.) yderst sjældent vil finde Sted for Personer, der bor her i Riget.

Hvis Personer, der bliver boende her i Riget, faar dobbelt Statsborgerret, nemlig saavel dansk Indfødsret som Statsborgerret i et fremmed Land, vil Løsning af dansk Statsborgerforhold i givet Fald kunne finde Sted efter Reglerne i Lovforslagets § 10.

§ 9.

Vedrørende den almindelige Motivering af de foreslaaede Regler, som er nye i Forhold til den gældende Lovgivning, kan henvises til de Delegeredes Betænkning af November 1921; dog foreslaas der nu, at allerede den første i Udlandet fødte Generation taber sin danske Statsborgerret ved det fyldte 22de Aar. Denne Ændring vedtoges af de Delegerede paa Mødet i Kristiania i November 1923 i Overensstemmelse med det svenske Konstitutionsutskotts Udtalelse i utlåtande nr. 15 af 13. Marts 1923. Det blev overvejet, om der burde gøres Undtagelser, forsaavidt angaar Personer, hvis Forældre begge er fødte i Hjemlandet. Man kom imidlertid til det Resultat, at selv i dette Tilfælde er det ikke helt sjældent, at Børnene vokser op uden nævneværdig Kundskab om eller Tilknytning til deres Forældres Hjemland. I Tilfælde, hvor det er rimeligt, at vedkommende Person kan bevare sin danske Indfødsret ud over det fyldte 22de Aar, kan dette ske ved kgl. Resolution efter Paragraffens 1ste Stykke, sidste Punkt, jfr. herved en lignende Bestemmelse i § 8 i Lov 1898 i dens oprindelige Skikkelse. Det vil i saadanne Tilfælde formentlig som Regel være formaalstjenligt at indhente Erklæring fra det paagældende danske Konsulat eller Gesandtskab, ligesom Vidnesbyrd fra danske Foreninger m. fl. om Tilknytning til Danmark vil kunne komme i Betragtning. Hvis den paagældende, foruden at have dansk Indfødsret, tillige er fremmed Statsborger, vil det formentlig som Regel være naturligt at gøre Resolutionen betinget af, at han lader sig løse af sit fremmede Statsborgerforhold.

§ 10.

Bestemmelserne svarer til Lov 1898 § 5, 2det Stykke, med den Ændring, at efter Lovforslaget ogsaa den, som er fremmed Statsborger, altsaa er i Besiddelse af dobbelt Statsborgerret — f. Eks. fordi